

opdyrket Jord, baade gammel og nyopdyrket. Det er altsaa de Regler, hvorefter Selskabet nu virker, og naar man saa vil spørge, hvordan det i øvrigt gaar til, vil man finde Oplysning derom i Pjecen Side 18. Der oplyses det, at man indkalder Andragender i Januar Maaned. Andragenderne kommer ind til Lokalbestyrelserne, som klassificerer dem og gør Indstilling, idet man besvarer Spørgsmaal som: Egner Arealet sig til Dyrkning? Kan Tilskud anbefales? Hvorledes er Adgangen til Mergel? Paa hvilket Nummer skal Ansøgeren stilles, og hvor meget skal han have, nemlig mellem 20 og 30 Kr. pr. Td. Land? Man har sat dette Spillerum netop af Hensyn til, at der kan være Forskel paa den mere eller mindre lette Adgang til Mergel. Den, for hvem Opdyrkningen og Adgangen til Mergel er forholdsvis let, faar mindre Tilskud, dog ikke under 20 Kr., og den, for hvem det er sværere, faar et Tilskud paa op imod 30 Kr. pr. Td. Land. Naar disse Ansøgninger er naaede ind til Hovedkontoret, sendes Opmaaleren ud, og han har da at afgive Beretning, naar Arealet er blevet opmaalt og undersøgt, om Arealets Størrelse, om Hedens Beliggenhed, om Jordens Beskaffenhed til en Dybde af 12 Tommer efter gammelt dansk Maal, om Fugtigheds- og Terrainforhold, om, hvorvidt Arealerne er tilstrækkeligt afvandede, og om, hvorvidt de egner sig til Dyrkning. Man ser altsaa, at baade Lokalbestyrelserne og Opmaaleren skal afgive Erklæring om, hvorvidt det Areal, hvortil der søges Tilskud, egner sig til Dyrkning, saa hvis man ikke vil paastaa, at Lokalbestyrelserne og den Mand, der fungerer som Opmaaler, savner Indsigt i og Forstaaelse af Opgaven, vil og maa man erkende, at der ingen Fare er for, at Pengene bliver kastet hen, saadan rent ud i det blaa.

Saaledes ligger Virksomhedsplanen og Virksomhedsmaaden, og med de stærkt begrænsende Tilskudsregler sammenholdt med, hvad jeg her har oplyst om Virksomhedsplanen, tør jeg dristigt overfor det høje Ting sige, at enhver Mulighed for Svindel og uretmæssig Spekulation — uretmæssig i Forhold til Bevillingens Hensigt — er udelukket, ganske og aldeles udelukket. Vil man alligevel sige som saa: Tilskuddet medfører dog temmelig sikkert en Pris-

stigning af de her omhandlede Arealer, svarer jeg: Ja, selvfølgelig, men gælder det ikke alle tilsvarende Forholdsregler? Jeg beder betænke, om det f. Eks. ikke gælder selve det danske Hedeselskabs Virksomhed: Plantningerne, direkte og indirekte, Eng- og Mosekulturerne. Har Statens Tilskud her, i det hele det store Arbejde, som Staten støtter, ikke netop den Indflydelse, som man anker over her skulde paa uheldig Maade gøre sig gældende, og gør det samme Forhold sig ikke gældende overfor den rene Merglingshjælp i dens forskellige Former, som den ærede Ordfører dvælede saa omhyggeligt ved? Pag en Ejendom i Dag i en mergelfattig Egn, henliggende isoleret uden Mulighed for Mergeltilførsel. Se paa dens Værdi i Dag, og kom saa igen om et Aar, hvor Situationen er en anden, hvor der enten er lagt, eller hvor det er besluttet, at der skal lægges Mergelspor hen over Egnen og maaske just hen til den Ejendom, som for 1 Aar siden betragtedes som isoleret og udelukket fra Adgang til Mergel — vil denne Ejendoms Værdi saa ikke være steget ved denne Forholdsregel, som vi har, om ikke fremkaldt, saa maaske dog understøttet herfra? Visselig vil den det. Og hvis Ejeren sælger Ejendommen i det Øjeblik, dette Mergelspor enten er besluttet eller alt er anlagt, indkasserer han en øjeblikkelig Fortjeneste og kan putte den i sin Lomme. Man kan sige: Det var ikke Hensigten. Nej, det var det ikke. Men om en af 20 gør det, de 19 andre bliver paa deres Lod og dyrker deres Jord, og Bevillingen gør Fyldest efter sin Hensigt, skal vi da for denne enes Skyld forholde de 19 det, som er dem tiltænkt med velberaad Hu? Nej, her er ingen Grund til at vige tilbage.

Der er heller ikke nogen Anledning til at dvæle ved Spørgsmaalet om, hvorvidt vi paa anden Maade kan fremhjelpe Merglings-sagen. Dette Spørgsmaal her er et selvstændigt Spørgsmaal, og jeg paakalder det høje Tings Interesse for denne Sag, den Interesse, som det høje Ting har vist gennem Aarene. Jeg havde da ogsaa i Fjor den Tilfredsstillelse, da jeg tog mit Standpunkt imod Finanslovkommissionens Indstilling, at det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der en Overgang var Landbrugsminister, stillede sig var